

Kristuksen pyhittävä voima

Uskon kilpi, sp 27.8.2006

Francis Frangipane: The Sanctifying Power of Christ

Mies, joka ei usko, on uskovan vaimonsa pyhittävä, ja vaimo, joka ei usko, on uskovan miehensä pyhittävä. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita; nyt he kuitenkin ovat pyhiä. 1.Kor.7:14.

Yllä olevasta jakeesta voimme löytää tärkeän elämää koskevan periaatteen: pyhityksen prosessi lähtee liikkeelle pelastumattoman aviomiehen tai vaimon elämässä, kun heidän puolisonsa uudestisyntyy. Sana *pyhittää* merkitsee "vihkiytyä tai erottaa Jumalalle". Tässä tekstiyhteydessä ei pyhittäminen automaattisesti kuitenkaan tarkoita pelastusta, pikemminkin se tarkoittaa, että se prosessi, joka mahdollisesti johtaa pelastukseen, on oikeasti alkanut.

Jumalan näkökulmasta on siis lunastetun ihmisen elämässä työtään tekevä Kristuksen voima vetämässä pelastumatonta aviokumppania luokseen. Epäuskoinen puoliso kokee myös siunaukset, kaiken hyödyn ja Jumalan muuttavan työn vaikutuksen. Hän on Jumalan työn silminnäkijä, kun hän ilmestyy tämän puolisolalle ja hänen kauttaan. Kaikissa näissä "epäuskoinen" tulee "uskovan puolisonsa kautta pyhitetyksi", niin että jopa "heidän lapsensa ovat pyhiä".

Se periaate, mikä on totta avioliitossa, on totta myös laajemmassa mielessä naapuruston tai koko asuinyhteisön suhteen. Epäuskoinen kaupunki voi tulla pyhitetyksi tai "erotetuksi Jumalalle", kun sen keskellä elää elävässä uskossa oleva, rukoileva ja toimiva seurakunta. Jopa jokin hyvinkin pahan vallassa oleva seutu, mikä ei ansaitse muuta kuin Jumalan oikeutetun vihan, voi tulla erotetuksi Herralle, kun pyhät ihmiset kävelevät sen kaduilla ja rukoilevat sen syntisten puolesta ja tekevät työtä, jotta sovituksen todellisuus voisi tulla. Jumala näkee pelastettujen vaikutuksen ja siksi, että me olemme halukkaita vaeltamaan armossa, hän on halukas hillitsemään vihansa.

Tämä pelastettujen kautta toimiva ja epäuskoisiin kohdistuva varjeleva voima on juuri se, minkä Aabraham tajusi, kun hän kävi esirukoustaistelua Sodomian puolesta. Kun hän rukoili Jumalan kasvojen edessä, Aabraham tuli tietämään, että kymmenen vanhurskasta sielua olisi riittänyt pelastamaan koko kaupungin Jumalan vihalta (ks.1.Moos.18:23-33). Tämä on aivan sama asia, jonka Mooses ymmärsi esirukouksen merkityksestä. Herra olisi halunnut tuhota koko Israelin sen räikeän synnin tähden, mutta antoi lopulta armonsa. Mooses "seisoi muurin aukossa" (Ps.106:23). Mikä oli tulos?

Niin Herran viha lauhtui, ja hän päätti luopua siitä hävityksestä, jolla oli uhannut kansaansa. 2.Moos.32:14.

Mooseksen ryhtyminen rukoustaisteluun tilanteessa, jossa Israel ei ollut tehnyt parannusta tai etsinyt Jumalaa, avasi armon ovet taivaassa. Niin kauan kuin Mooses

viipyi esirukouksessa Jumalan edessä, Jumalan armo virtasi Israelille. Ällistyttävää kyllä "Jumala muutti mielensä". Vau, mikä vaikutusvalta onkaan Kristuksen kaltaisilla ihmisillä Jumalan sydämeen! Älkäämme koskaan vähätelkö sitä valtavaa etuoikeutta, jonka Jumala antaa meille rukouksen kautta!

Tämä Jumalan eteen esirukouksessa asettuminen on sitä, mitä Jeesus haluaa meidän kohdallamme tänään. Kun toimimme hänen edustajinaan Jumalan ja ihmisten edessä, hän tuo esiin mitä syvimmän totuuden siitä roolista, joka meillä on: *Te olette maan suola (Matt.5:13)*. Suolaa on muinaisuudesta asti käytetty säilöntäaineena. Entisajan ihmiset hieroivat suolaa lihaan. Suola sai mätänemisen pysähtymään ja säilytti lihan tuoreena. Tätä toimenpidettä kutsuttiin siis säilömiseksi.

Sinun rukoilemisesi ja paastoamisesi, naapurustoosi tai kaupunkiisi kohdistamasi huolenpito pyhittää tuon yhteisön Jumalan edessä. Jumalisen seurakunnan vaikutus siihen, mikä muuten mätänisi, on säilöntään verrattava.

Kun me rukoilemme oman asuinympäristömme puolesta, olemme huolissamme niistä monista saalistajista, jotka vaanivat ympärillämme: on terrorin uhka, lintuinfluenssa, maanjäristykset ja myrskyt, syntisen elämän röyhkeä esiinmarssi, globaalin ilmaston lämpenemisen vaikutukset ja laajan sodan uhka kaikkien muiden vihollisten lisäksi. Samalla kun emme mitenkään voi ansaita Jumalan apua, tarvitsemme Jumalan varjelusta. Saatat kysyä: "Minä olen vain pieni ihminen, mitä minä voisin tehdä asialle?" Elämäsi on siemen, jossa Jumala näkee tulevaisuuden sadonkorjuun. Sillä hetkellä, kun sinä avaat suusi rukoukseen, sovituksen todellisuus alkaa vallata sinun asuinaluettasi. Niin kauan kuin sinä et anna periksi yhteisösi asiassa, ei Jumalakaan anna periksi.

Rukoillaan yhdessä:

Herra, tulen jälleen sinun eteesi tänään ja kannan sydämelläni minun kansaani sinun kasvojesi eteen. Oi, Mestari, pyydän sinulta armoa. Olet sanonut: "joka armahtaa, saa tuomiosta riemuvoiton" (Jaak.2:13). Pyydän siis armoa, herätystä ja anteeksiantoa kansani ylle. Sinä olet sanonut, että sinun Poikasi veri "vihmoo monet kansat" (Jes.52:15 engl.) Minä kätken minun kansani Jeesuksen veren suojaan. Anna meille anteeksi syntimme ja luo meidät uudeksi Jeesuksen tähden. Aamen.

Francis Frangipane

Copyright 2006 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org